

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 Oslo

Deres referanse

Vår referanse
2015/00332-2

Dato
16. februar 2015

Høringssvar om utkast til endring i straffegjennomføringsloven

Det vises til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev av 30. januar 2015 om utkast til endring i straffegjennomføringsloven, og tilhørende e-post fra Politidirektoratet av 5. februar 2015 med svarfrist til direktoratet innen 16. februar 2015.

Formålet med forslaget til endringer er å gi hjemmel til straffegjennomføring i annen stat. Nedenfor følger Kripos' merknader til forslaget.

Ad punkt 2.4.3: Taushetsplikt og overføring av personlige opplysninger til utlandet
Straffegjennomføringsloven § 7a omhandler opplysningsplikt overfor kriminalomsorgen, hvorefter kriminalomsorgen har «rett til å innhente» opplysninger fra ulike aktører. Før det gis opplysninger som listes opp «skal det søkes å oppnå medvirkning eller samtykke fra den opplysningen direkte gjelder». Politi- og påtalemyndighet er ikke nevnt i denne opplistingen.

Det følger av utkastets punkt 2.4.3 at en avtale om gjennomføring av straff i annen stat nødvendigvis vil forutsette at kriminalomsorgen må utlevere enkelte personopplysninger til den aktuelle myndigheten i mottakerstaten. Opplysninger som nevnes er dommen, straffehistorikk, og sikkerhetsmessige forhold. Det legges til grunn at politi- og påtalemyndigheten i slike tilfeller vurderer utlevering av nødvendige og relevante opplysninger til kriminalomsorgen etter bestemmelsene i politiregisterloven med forskrift. Kriminalomsorgen må på selvstendig grunnlag vurdere hvilke opplysninger som kan utleveres og overføres til utenlandske myndigheter etter personopplysningsloven.

Med hensyn til tilsattes taushetsplikt bemerkes det at politiet eller påtalemyndigheten kan gi pålegg om taushetsplikt etter politiregisterloven § 35. Det følger eksplisitt av bestemmelsen at «Vedkommende myndighet skal sørge for at taushetsplikten og straffetrusselen blir kjent for dem den gjelder, og kan kreve skriftlig erklæring om at de kjenner og vil respektere reglene». I slike tilfeller må således kriminalomsorgen sikre at opplysningene behandles i tråd med det avtalte.

Kripos

Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet
Brynsalléen 6, Postboks 8163 Dep, 0034 OSLO
Tlf: 23 20 80 00 Faks: 23 20 88 80
E-post: kripos@politiet.no

Org.nr.: 974 760 827

Ad punkt 2.4.6: Nærmere om innholdet i straffegjennomføringen

Det fremgår av fremstillingen under punkt 2.4.6 at hvem som skal kunne overføres til straffegjennomføring i en annen stat beror på en konkret helhetsvurdering. I denne sammenheng vil Kripos bemerke at det kan være behov for tilgang til domfelte i forbindelse med etterforskning og irettføring av andre saker og/eller personer. Dette vil primært gjelde domfelte personer som norsk politi og påtalemyndighet er godt kjent med fra straffesaker som er etterforsket og irettført i Norge. På denne bakgrunn vil det være ønskelig med varsling til det politidistriktet som har håndtert straffesaken, eventuelt med forespørsel om uttalelse, før det treffes beslutning om gjennomføring av straff i et annet land. Formentlig er det tilstrekkelig at en slik praksis instruksfestes.

Når det gjelder spørsmålet om lovvalg ved bruk av tvangsmidler legger høringsbrevet til grunn at Norge antakeligvis ikke gis jurisdiksjon utenfor aktuelt fengsel i mottakerlandet. Ved inngåelse av avtale om leie av fengselskapasitet, bør det avklares i hvilken grad mottakerlandet har hjemmel for bruk av tvangsmidler ved rømning fra slike fengsler. Er dette straffbart i mottakerlandet, vil det formentlig kunne åpne for bruk av straffeprosessuelle tvangsmidler. I slike tilfeller vil også norsk straffelovgivning (straffegjennomføringsloven § 40 åttende ledd) og straffeprosess kunne komme til anvendelse, jf. straffeloven § 12 nr. 3 bokstav c) og nr. 4 bokstav b), jf. straffeprosessloven § 1. Dersom rømning som nevnt ikke er straffbart i mottakerlandet, vil bruk av tvangsmidler avhenge av om landet har andre hjemler, eventuelt utenfor straffesakssporet, som kan benyttes. I den grad nødvendige hjemler for bruk av tvangsmidler ved rømning fra norsk leid fengsel i utlandet mangler, bør dette søkes avhjulpet. Dette kan eventuelt skje ved avtale om norsk jurisdiksjon i mottakerlandet som også omfatter bruk av tvangsmidler utenfor fengselet, eksempelvis avhenting etter straffeprosessloven § 461 annet ledd.

Videre er det viktig at alle sider ved en eventuell rømning, det være seg fra selve fengslet eller under transport i mottakerlandet mellom flyplass og fengsel, også reguleres ved inngåelse av avtale om leie av fengselskapasitet i utlandet. Dette gjelder særlig varslingsprosedyrer og hvem som skal ha ansvar for etterlysning av den rømte, samt videre oppfølging av etterlysningen (eventuell utleveringssak mv.). Det antas at det er tilstrekkelig at også dette instruksfestes.

Med hilsen

Vigleik Antun
ass. sjef Kripos

Kopi:

Det nasjonale statsadvokatembetet

Saksbehandler:

Mari Hersoug Nedberg
personvernrådgiver
Tlf.: 23208628